

Kempi. FOTO HANS DE BRUIJN

Er was eens Het Haarlems Theaterkoor...

OVERVEEN - Het sprookjesbos wordt bedreigd. De bewoners vluchten naar Zoetermeer. Maar overleven sprookjesfiguren wel in een mensenwereld en zijn de sprookjes hiermee de wereld uit? 'Het geheim van Grimelda' is de nieuwe productie van Het Haarlems Theaterkoor, een groep van dertig veelkenners die sinds 1996 jaarlijks een eigen musical op de planken zetten. Kleding, decor, tekst, choreografie, alles doen ze zelf en in Het geheim van Grimelda verplaatsen ze zich moeiteloos in rollen als Doornroosje, reus, Sneeuwvrijte, dwergen, Klein Duimpje, kikker en koningin. De muziek is van huiscomponist René Idema en gearrangeerd door dirigent Arno van Raaphorst. De voorstellingen op 20, 21 (20 uur) en 22 november (uitverkocht) hebben plaats in de nieuwe aula van het Kennemer Lyceum aan het Adriaan Stoopplein. Kaartjes à € 12,50 en kinderen € 7,50 reserveren via www.haarlemstheaterkoor.nl

Topmusici spelen Sjostakovitsj

Het Kopelman Quartet lijkt op een topclub die de sterrenspelers van andere teams heeft weten te verzamelen. Naamgever Mikhail Kopelman was twintig jaar de eerste violist van het roemruchte Borodin Kwartet en voerde daarna nog enkele jaren het Tokio Quartet aan. Tweede violist Boris Kuschnir en altist Igor Sulyga richtten het Moskou String Quartet op. Toch is het kwartet, dat sinds 2002 samen speelt, meer dan een losse verzameling topmusici. De leden, die in de jaren '70 allemaal afstudeerden aan het conservatorium van Moskou, delen hun achtergrond. Sommigen van hen werkten nog samen met Sjostakovitsj. Die informatie uit de eerste hand zal het gezelschap van pas komen aanstaande woensdagnavond in de Philharmonie. Dan speelt het samen met pianiste Elizaveta Kopelman Sjostakovitsj' Pianokwintet en kwartetten van Schubert en Brahms.

Kempi en zijn gevecht tussen wat je wilt en wat je doet

DOOR MAARTEN CLAUW
HAARLEM - Bij hiphopartiesten is het vaak de vraag of ze wel genoeg 'van de straat' zijn. Bij de Eindhovense rapper Kempi wordt daar niet zo snel aan getwijfeld.

Eén keer vastzitten is voor een rapper misschien nog een goede publiciteitsstunt. Kempi (23) is, met meerdere gevangenisstraffen wegens mishandeling, drugsbezit en bedreiging met een vuurwapen, een artiest met een eigen verhaal. Een verhaal over destructieve sociale struc-

turen en de wil een weg te vinden naar een beter leven binnen zijn mogelijkheden. „Mensen willen niet verder kijken dan Kempi de crimineel of de gangsterrapper.” zegt Kempi. „Terwijl zo'n karakterisering zelden een volledig beeld geeft.” Kempi groeit op in de achterstandswijk Woensel-West te Eindhoven, in een gezin met maar liefst zeven kinderen. Al op jonge leeftijd komt hij in het criminele circuit terecht. „Geld was er niet bij ons thuis, en je wilt toch in die dure kleren lo-

pen waar je vrienden ook in lopen.” De meeste jongeren zoeken in zo'n geval een bijbaantje als vakkenvuller of krantenbezorger. „Natuurlijk kan dat hier ook. Maar dat is niet wat de mensen die je voorbeelden zijn, waar je van houdt.” Eigenlijk hebben we het hier dus over een gevecht voor bestaansrecht in zijn sociale omgeving. „Muziek is een uitweg naar betere tijden voor mij en voor mijn familie.” zegt de rapper. Kempi's mixtapes begonnen op

te vallen onder het hiphoppubliek via internet, zowel door zijn talent als zijn aanraken met justitie. Kees de Koning van Nederlands hiphoplabel Top Notch besloot de jonge rapper onder zijn hoede te nemen. „Hij helpt me gefocust te blijven.” Kempi kwam in 2008 met zijn debuutalbum 'Du Zoon'. Daarop hoor je meerdere kanten van Kempi. Een harde kant, waar woede, stress en frustratie een grote rol spelen. Maar opvallender is een kwetsbaar geluid in nummers als 'Hier ver-

vandaan' en 'Stratibluess'. Kempi uit zijn zorgen over zijn twee zoons en de hoop op een betere toekomst voor hen. „Muziek moet in ieder geval echt zijn, anders heeft het geen waarde. De mens zit vol met haat, liefde en afgunst. Zonder die emoties geen muziek.” Over de toekomst is Kempi vervuld met twijfels. „Ik heb nog steeds het gevoel dat ik moet oppassen niet weer de fout in te gaan. Ik moet achterom kijken of wat ik gedaan heb het goede is. Ik hoop in de toekomst een soort Kees de Koning

te kunnen zijn. Zodat ik straks net als ik talent de ruimte geven zich te ontplooiën.” In Kempi's muziek en leven staat het gevecht tussen wat je wilt en wat je uiteindelijk doet centraal. Van een afstandje is het misschien moeilijk te begrijpen waarom deze twee niet makkelijker samenkomen. Je moet bereid zijn om Kempi van dichtbij te beluisteren om dat gevecht tussen 'willen' en 'doen' te doorgronden.

Kempi, Keizer en Ojowel zaterdag 14 november Grote Zaal Patronaat, Haarlem

Peter Voskuil schrijft 'biografie' van de Oudejaarsconferenties

'Wim Kan was de grondlegger'

Peter Voskuil met zijn boek, waarop ook het Bucklerflesje nog te zien is.

DOOR FRENK KLEIN ARFMAN
HILLEGOM - Hij raakte gegrepen door het fenomeen oudejaarsconferentie in 1982. Het jaar dat Wim Kan amper kon boeien met wat zijn laatste jaaruitsmijter zou worden. Nog diezelfde avond nam Freck de Jonge het stokje al over met 'De openbaring'. Peter Voskuil was toen tien jaar oud en zwaar onder de indruk. Het leidde, jaren later, tot het schrijven van wat je een biografie der oudejaarsconferenties kan noemen: 'De koning is dood, leve de koning'.

„Een oudejaarsconferentie is meer dan alleen cabaret”, legt Voskuil uit. „Het moet namelijk het afgelopen jaar recht doen, een maatschappelijke waarde hebben en het dient een tijdsbeeld te geven.” Wim Kan begon er mee, zij het op de radio. Wat in het openingshoofdstuk kort aan bod komt. Seth Gaaikema was verantwoordelijk voor de eerste oudejaarsconferentie op televisie. „Door het schrijven van dit boek ben ik gefascineerd geraakt door Wim Kan. Hij was de grondlegger van de oudejaarsconferentie en de grootmeester van het genre.”

Het was een tijd dat Nederland verzuimd was en Kan het Nederlandse volk min of meer één maakte, stelt de Hillegommer. „De kijkcijfers van zijn shows waren enorm. Op de radio trok hij al enorm veel luisteraars. Er keken zo zes tot zeven miljoen mensen naar zijn conferentie. En Kan was altijd neutraal, iedereen kwam bij hem aan de beurt. Terwijl hij niet kweetste. De mensen waarover hij grappen maakte, konden daar zelf ook om lachen.” Maar hij had zijn macht. „In 1976 keerde hij de verkiezingen vrijwel in zijn centje om. Van Agt en het CDA leken onbedreigd, maar na Oudjaar met Kan verloor hij alsnog de verkiezingen. Later heeft men geanalyseerd dat het keerpunt 31 december was.”

Het boek kent geen grote ont-hullingen, aldus Voskuil. „Daar was het me ook niet om te doen, om persoonlijke biografieën. Het ging mij puur om de oudejaarsconferenties.” Het boek geeft een duidelijk overzicht per jaar van alle gehouden oudejaarsconferenties. In het voorwoord verklaart Youp van het Hek dit genre min of meer dood. Maar dat gaat Voskuil iets te ver. „Het is tegenwoordig erg versplinterd. Maar ik ben er van overtuigd dat Theo Maassen, Hans Teeu-

wen of Guido Weijers het in zich hebben om het weer nieuw leven in te blazen. Samen met Jan Jaap van der Wal, zie ik hen als de kroonprinsen van het genre. Alleen denk ik dat Maassen en Teeuwen niet snel een oudejaarsconferentie zullen maken. Overigens is er wel veel veranderd natuurlijk. Neem alleen de gradichtheid, die is tegenwoordig tweemaal zo hoog. Alles moet sneller. Tijd voor een rustige inleiding a la Kan, is er niet meer. En de noodzaak om het op 31 december te bekijken

is ook verdwenen. Het mediaveld is veranderd, je kan tegenwoordig zelf precies bepalen wanneer je iets wilt zien.” Voor Voskuil, in het dagelijks leven journalist bij onder meer deze krant en Vrij Nederland, is het zijn tweede boek. „En net als het geval was bij mijn eerste boek over Lennaert Nijgh, kan je weer spreken over een boek dat neigt naar een soort van omgevallen platenkast.” Een klein jaar is hij met het boek bezig geweest. „Je begint met uitzoeken wat er is en ver-

volgens ga je uitzoeken of je iedereen kan spreken. Bij Wim Kan was ik aangewezen op anderen, maar dat lukte redelijk. Zo heb ik gesproken met Wout van Liemt, destijds zijn manager. De man is 95, maar nog altijd vlijmscherp van geest.” Van meerdere cabaretiers mocht hij hun archieven indruiken. „Dat vind ik misschien wel het mooiste. Daar ben ik gek op. Het is alsof je ergens op zolder door iemand spullen aan het zoeken bent. Ik heb veel mooi materiaal voor het boek gevon-

den. Dat maakt het soms bijna net een museum op papier.” Peter besefte tijdens het schrijven van het boek ook dat Oudejaarsconferenties bindende momenten waren. Momenten dat heel Nederland even één was. „En die momenten zijn er steeds minder. Tegenwoordig misschien alleen nog met Koninginnedag en als Oranje een belangrijke voetbalwedstrijd speelt.” Peter Voskuil: 'De koning is dood, leve de koning'. Geschiedenis van de oudejaarsconferentie.

POPPENTHEATER Klungelpiet in De Zilveren Maan

Wegens de gevolgen van een aanrijding heeft Jeanne Kuiper haar voorstellingen in Poppentheater De Zilveren Maan voorlopig afgelast. De sinterklaasvoorstelling 'Klungelpiet, doe dat nou niet!' van Joghchem Jalink gaat wel door. Klungelpiet doet alles verkeerd. Om het goed te maken besluit hij Sinterklaas een handje te helpen: hij gaat een avondje zelf voor sint spelen. Vanaf 3 jaar; te zien op 18,21,22,25, 29 nov. en 2 dec., aardappelkelder Landgoed Elswout, Overveen. Reserveren via 06 22946290 of via www.poppentheaterdezilverenmaan.nl

DORPSKERK Kerstzangproject Santpoort-Noord

Komende dinsdag 17 november start om 20 uur de zangrepetities voor de kerstnachtendienst op 24 december. Er worden kerstliederen in diverse talen ingestudeerd. Kosten voor deelname aan de repetities van dit project is € 19. De Dorpskerkcentorij onder leiding van Antje de Wit repeteert in het Ontmoetingscentrum achter de Dorpskerk, Burg. Enschedelaan 67, Santpoort-Noord. Aanmelden: symphonia@xs4all.nl of bij Antje de Wit, tel. 5373192.

GLÜHWINEI Rommelmarkt met high tea

Een rommelmarkt morgen in de Kamperstraat 6a. Tussen 13 en 18 uur is daar kunst, antiek, curiosa, speelgoed en veel meer uitgestald. Tegen een kleine vergoeding kan worden genomen van een huisgemaakte high tea. De glühwein staat klaar.

NIEUW SCHOTEN Bergense School in Haarlem

De burgemeester van Bergen, opent morgenmiddag om 16 uur in Galerie Nieuw Schoten de expositie 'De Bergense School in Haarlem'. De presentatie omvat schilderijen, gouaches en tekeningen uit particulier bezit van onder anderen Arnout Colnot, Leo Gestel, Harry Kuitjen, Jaap Min, Jaap Sax en Piet van Wijngaert. Te zien tot en met zondag 20 december, Frans Halsstraat 17, Haarlem. www.galerienieuwschoten.nl

ZOALS DE WAARD IS

'Visquota naar wie zelf vangt'

Imko Binnerts opende op 2 december vorig jaar restaurant Vis & Ko aan het Spaarne 96. Er kunnen 106 gasten terecht, 90 in het restaurant en 16 in het private dining gedeelte. Behalve de 54-jarige patron cuisinier werken er vier fulltimers en een parttimer in de keuken, en vier fulltimers en evenzoveel parttimers in de bediening.

Alain Alders van Duin & Kruidberg stelt dat Michel Lambermon een duidelijke identiteit gaf aan dit pand. Heb je daar iets van gemerkt of begon je met een schone lei? „Ik heb er geen last van gehad — ook al omdat Michel zijn vertrek goed aangekondigd had. Het pand is krachtig van zichzelf. Ik heb een deel aan de keuken gebouwd, maar de inleding is hetzelfde gebleven — je kunt aan een monument niet veel veranderen. Ik heb nauwelijks mensen gehad, die dachten naar Lambermon's te gaan. Die heb ik natuurlijk doorgestuurd, maar wel ook mijn kaartje gegeven.”

Waarom koos je voor de horeca en het zelfstandig ondernemerschap? „Ik heb na mijn vertrek uit IJmuiden in 2004 hier en daar gewerkt. Ik ben weer zelfstandig geworden, goed beschouwd omdat ik geen keus had. Wie wil er een 53-jarige eigenzinnige chef-kok in dienst nemen, die weliswaar zijn sporen verandert heeft, maar waar natuur-

lijk ook een prijskaartje aan hangt? Ik wilde koken en gasten verwennen, dus ben ik weer een eigen zaak begonnen.”

Hoe omschrijf je je gasten? „Heel gemêleerd, ook opvallend veel jongeren. Maar vooral de echte visliefhebbers. Ik heb ook vlees, maar daar wordt soms weken niet om gevraagd.”

Wat is er in de horeca veranderd? „De horeca in Nederland heeft de laatste jaren kwalitatief

„Een Aziatisch toprestaurant. Verder zou ik meer onderscheid willen. Ik wil niet zeggen dat het een pot nat is, maar ik zoek naar die onderscheidende kwaliteit waardoor je echt naar binnen getrokken wordt.”

Wat is je boodschap voor de overheid?

„De overheid zou meer moeten sturen op het gebied van de visquota. De politiek en de milieubeweging moeten hand in hand opereren. Er moet duidelijkheid komen over groene en niet-groene vis — over certificaten en over de quota. Het moet verboden worden die te verhandelen, de quota moeten gaan naar mensen die daadwerkelijk vangen. Ik kook volgende week voor ambtenaren en Kamerleden. Dan ga ik ze daarover ook het een en ander uitleggen.”

Welk bedrijf nodig je volgende week uit en waarom? Wat is je vraag voor je collega?

„Ik wil van Moshik Roth van 't Brouwerskolkje weten hoe hij het vindt dat hij op 76 is binnengekomen in de Lekker top 100. Ik vind het niet kunnen en bijna belachelijk. Hij heeft twee sterren! Hij is een uniek talent. Zijn manier van koken kan je stijl niet zijn, maar ik vind dit de geloofwaardigheid van zo'n blad niet ten goede komen. Voor mij staat als een paal boven water dat Moshik minimaal bij de beste 25 hoort.”

RENEE DE BORST

DOOR RENEE DE BORST
BENNEBROEK - Patrick Leung is gestopt met zijn succesvolle restaurant Patrick's aan de Rijksweg 51 in Bennebroek. Hij heeft de zaak verkocht aan Ivy Zhao en Chris Lui die het restaurant hebben verbouwd tot ZEN Restaurant Lounge. Hoewel ze al sinds september gasten ontvangen, was afgelopen maandag de officiële opening met genodigden.

De 51-jarige Leung, die zich drie jaar geleden in Bennebroek vestigde, gaat terug naar Hong Kong. Leung: „Ik woon en werk sinds mijn vijftiende in Nederland en heb hier de top bereikt. Patrick's was het enige Aziatische restaurant in Nederland dat voor een ster in aanmerking kwam. Maar ik wilde daar niet op wachten. Mijn vriendin woont in Hongkong en die afstand is nu eenmaal te groot voor af en toe een weekend of een paar dagen. Mijn moeder woont er ook, dus ik ga terug.”

Hij wilde zijn zaak echter niet zomaar in de verkoop doen: „Ik wilde het verkopen aan een jong iemand, die met hart en ziel en het goede gevoel een restaurant wilde beginnen.” En laat dat nou precies de eerste zijn aan wie hij afgelopen juni vertelde dat hij wilde stoppen. Dat is de 22-jarige Ivy Zhao die sinds eind december vorig jaar bij hem in de bediening werkt. Zhao: „Het klikte meteen tussen ons en we hadden een goede band opgebouwd. Ik wilde met

Ivy Zhao en Chris Lui in hun ZEN Restaurant Lounge Zen.

FOTO UNITED PHOTOS/ONNO VAN MIDDELKOOP

mijn partner Chris iets beginnen. Eigenlijk zochten we iets kleiner. Maar ja, toen kwam dit op ons pad. Op 1 augustus was de overdracht en daarna hebben we een maandje verbouwd.”

Zowel Zhao als de 32-jarige Chris Lui zijn gepokt en gemazeld in de horeca. Ze leerden elkaar kennen bij Orient Plaza in Nijmegen. Lui werkte eerder als

kok en specialiseerde zich in de Japanse keuken. „We gaan hier een bijzondere combinatie maken van Chinees en Japans. Normaal wordt dat gescheiden maar wij hebben een eigen concept, met een mix van de twee keukens. We hebben allerlei gerechten en kleine hapjes en doen niet aan aparte voor- en hoofdgerechten. We werken wel met meerdere gangen, waarin